

но вы даде всакій отъ тѣхъ всичко то си злато и сребро за една чаша вода. Но пакъ и въ тѣхъ новъ неволѣ и вѣдѣ. — Забравиха Израйлтани тѣ да полсжатъ всичкѣ тѣ си надеждѣ на Бога, които имъ е помогналъ только пѣти въ вѣдѣ тѣ, и милосердіе отъ него да просатъ. Но какво по много? Пакъ начнаха съ Моусеѣ да се препиратъ, и да мѣ говорятъ: Защо ны изведи отъ Египта? Трѣва нынѣ съ чада та си и съ говеда та си гѣка отъ жадость да оумремы? Вода ни дай! — Прѣблагій Богъ рече на Моусеѣ: Излѣзи предъ народа и оудари съ тоагѣ тѣ си единъ камень, Моусеѣ направи по Божіѣ тѣ заповѣдѣ, и предъ очите на всички тѣ потечи вода отъ камень. Мали и голѣми не съ знаели отъ радости какво да праватъ? гасаха крайнѣ тѣ си жадость съ выстрѣ тѣ прѣснѣ водица.

§. 63. Десятъ тѣ Божій заповѣди.

Въ третій мѣсаци послѣ исхода отъ Египта стигнаха Израйлтани тѣ до Синайски тѣ планины, Моусеѣ възлѣзи на планинѣ тѣ, и прѣа отъ Бога тѣхъ заповѣдѣ: Кажу на Израйлевы тѣ чада: Видѣли сте, какво съмъ направилъ въ Египтѣ, какъ съмъ вы извелъ отъ тамъ като на орловы крыла. Ако са покорите на мой гласъ по нынѣ; то ще вѣдите вы мой избранны сынове отъ всички тѣ народы. Истина всяка та земѣ е мса; но вы ще вѣдите моео освещенно царство, сватый народъ. Израйлтани тѣ като чѣха ты рѣчи отъ Моусеа, вси единодушно выкнаха: Все, какво то Богъ иска и заповѣдва, все то мы радостно и сердечно ще правимъ и ще исполнаваме.

Моусеѣ заповѣда на народа, за два дни да дѣржи себеси съ всякоѣ чистотѣ, одѣжды тѣ си да опере, и готовъ да вѣди въ третій день предъ самага Бога да излѣзи. Така и стана. Всички тѣ са облакѣха въ чисто облакло. И като дойде третій день, рано начнаха да гарматъ страшни гръзове. Мрачній облакъ покры планинѣ тѣ. Отъ трѣвѣ гласъ за звѣчи, Народъ-а са оуплаши. Моусеѣ го